

Quo vadis paperikartta

Tässä tulostavoitteiden välitarkistustilanteessa tuli paneuduttua mm. kiinteistökartan menekkiin. Takavuosina kiinteistökarttaa painettiin A3-kokoisen kirjan muodossa joka toinen vuosi runsaat tuhat kappaletta ja saatiin jotakuinkin kokonaan myös myytyä. Parhaimpina aikoina koottiin jopa irtolehdistä lisäkappaleita. Mutta kuinka onkaan nyt? Myyntiä on puolentoista vuoden ajalta runsaat kaksi sataa.

Sama ilmiö on ollut jo vuosia näkyvissä opaskartan osalta. Vaikka painosmääriä on vähennetty, tuppaa tavaraa jäämään käsiin. Uutta pitäisi kuitenkin painaa, koska kunnia-asiahan on, että kauppan on mahdollisimman ajantasaista materiaalia.

Takavuosina siirryttiin jo ns. osoitekartan eli seinäkartan osalta toimimaan niin, että kartta tulostettiin vasta asiakkaan tilauksen seurauksena. Toimitusviivettä syntyi, mutta näissä tapauksissa ei kiire kuitenkaan ollut sama kuin käsikaupassa.

Voisiko ajatella, että kartan käyttö olisi vähentynyt? Ei voisi. Sen sijaan kartan jakelukanavat ovat monipuolistuneet ja tarjonnet yhä enemmän mahdollisuuksia päästä maksuttoman kartan käyttäjäksi. Nykyiset puhelinluettelot tarjoavat kattavan opaskartaston osoitehakemistoineen alueeltaan. Tämän lisäksi voi kaivella internetistä yhä parempia karttaesityksiä mistä tahansa. Helsingin opaskarttihakujen määrä on joissakin vuosissa noussut neljästä miljoonasta yli 11 miljoonaan vuodessa. Itsekin huomaa matkalle lähtiessään kaivelevansa netistä tietoa sekä kohteessa että sen kartasta. Tarpeelliset osiot tulee tulostettua sitten paperille,

jonka voi taittaa taskuunsa. Onhan se kuitenkin vielä toistaiseksi edullisin ja kätevin tapa käyttää karttaa baanalla liikkuesssa.

Mitenkäs kartantekijä voi reagoida tilanteeseen, jossa tavaraa menee käyttöön, mutta ansaintalogiikka alkaa kärsiä haaksirikon. Toistaiseksi näyttää ainakin siltä, että hinku käyttää uutta teknologiaa on kova ja että palveluntarvetta ja jopa itse keksittyjen ideoiden lanseeraamisen halua on.

Itseään kunnioittava kartantekijä huolehtii paitsi siitä, että karttatiedot ovat ajantasaisia ja laadultaan hyviä, myös siitä, että aineisto on tarjottavissa kaikissa formaateissa ja meedioissa, oli sitten kyse paperista, internetistä, CD:stä tai mobiiliversioista.

Perinteisen kartan lisäksi kehittäminen on edennyt jo pitkälle kolmiulotteisen kartan osalta jatkuen edelleen kohti virtuaalikarttoja ja todellisuuden pysyvään mallintamiseen niin maan päällä kuin sen allakin.

Mutta jääkö paperikartalle tulevaisuudessa mitään sijaa? Samaa keskustelua käydään aika ajoin sanomalehtien osalta ja yleensä on todettu, että kyllä paperilehti pitää pintansa. Kyllähän vanhalle sanomalehdelle löytyy tietysti monipuolista jälkikäyttöä kuten esim. ikkunanpesu, sytykkeenä toimiminen ja vaikka taitettuna bioskopussina.

Paperikarttaa tarvitaan myös toistaiseksi kaikesta päätellen ainakin nähtävissä olevassa tulevaisuudessa. Mutta tuottamisen tapaa ja painamista on alettava muuttaa. Lähtökohtana on tietysti oltava se, että karttaa pidetään jatkuvasti ajan tasalla sähköisesti. Yhä laajeneva käyt-

täjäkunta käyttää sitä myös sähköisesti erilaisten välineiden avulla, joten niihin pitää olla mahdollisuus päivittää karttoja myös jatkuvasti. Mutta jää käyttäjiä ja tarpeita, joihin tarvitaan myös paperisia tulosteita. Jotta ei niiden määrää tarvitsisi veikkailla ja suoltaa kasoja varastoon vanhenemaan, niin pitää kehittää tekniikkaa, joilla tulosteita saa eri kokoisia ja eri materiaaleille riittävän nopeasti silloin, kun on tarve.

Voihan kuka tahansa nykyisin teettää omista jutuistaan ihan oikean kirjankin pienillä kustannuksilla ja lähes käden käänteessä.

Jurgen Gronfors

jurgen.gronfors@hel.fi